

rem dicto Sempronio venditori in dictis centum flore.auri. pro pretio dicte domus quos centū florenos aurī dictus Titius promittit dare et solvere ad terminū octo annorum: et interim p̄misit anno quolibet fer florenos aurī nōc pensionis s̄m pactū locationis predicte cum pacto q̄ si dictus Titius aliquam partem dictorū centū florenorum offerret dicto Sempronio ipse Sempronius debet illā partē recipere: et pro parte mīnuere pensionē dictorū fer florenos. Elicidit q̄ p̄ inter tps octo annorum nulla pars dictorū centū florenorum fuit soluta dicto Sempronio per dictum Titium: sed soluit sibi fer florenos dicto termino octo annorum elapsō. Sempronius agit cōtra Titium ad solutionē et exactionē dictorū centū flore. Titius ipse allegat et dicit iam soluisse. xlviij. florenos: et offert se paratum soluere florenos. Iij. pro residuo dicte quātitatis: scilicet dicens se domū emisse: et patet per instrumentū emptionis: ideo non tenebat soluere pensionem: et qđ soluit illud fuit pro vſura centū florenorum predictorū: et qđ in fraudē vſurari fuit dictū et soluere nomine pensionis: et sic debet cōputari solutū in veram sortem dictorū centū florenorum. Sempronius replicat qđ quāuis vendiderit domū et cōfessus fuerit recepisse tamen in veritate nullū pretium habuit qđ debet colligi ex confessione et obligatione immediate facta per Titium emporē: et sic pretio non soluto dūtum dicte domus nō fuit translatum in emporē ideo debet sibi pensio donec totū solueret pretiū dicte domus: et sic dicit. xlviij. flore. nōc pensionis. solutionē haberet et estimare dictū pretiū. c. flore. et sic pretiū domū est itegre soluēdū. Querit qđ iuris tē. illuc. abb.

Consilium quintum.

1. Pensionem soluere de re propria nemo potest.

2. Contractus licet ex forma sui non appareat vſurarius iudicatur tamē vſurarius propter mentē contrahentium.

3. Vendens rem plus q̄ valet cōfessus vſurarius.

Bristi etiūdemq̄ matris no-
minibus inuocatis omisſis argumentis que satis frivoles in
scattinga. Dico enim meliorū iudicū scip̄ saluo dictū Titii emporē
rem non teneri ad solvendā. l. flore. et sic. xlviij. flore. solutiō nōc pensionis
debent cōputari iū vo pretio dicte domus: qđ probō multipliciter.
C̄ Primo sic vez eo ipso enim qđ dictus locator emporē vendidit dos
minus recepto pretio vel salte habita fide de pretio: et hic fuit dictus p̄fes-
cus: et dūtū domus trāsūt in emporē et recessum fuit a locatio-
ni: boc a pertissime probat in. l. si quis. ff. de acquir. pos. et inst. de rerū
dūti. q̄ interdū. q̄. vendite. et qđ huc fuit salte habita fides de pretio clas-
sissime patet ex cōfessione ipsius v̄dōrōris: que si est fictitia tamen ex
ea satis colligis qđ intendebat de plenti tradere rē ratione venditionis
habita fide de pretio habendo in futurū rē satis etiā colligitur ex obli-
gatione et cōfessione postea facta per dictū Titii emporē: cum ergo
dūtum fuit translatū in dictū emporē et recessum a cōtractu locationis
nisi. vi. s. luce clarissimū probatū est non potuit de nouo illam confessionē
subsequente cōfessere et suscitari cōtractū locationis et recedit a cōtractū vē-
ditionis et cōfessionis p̄fecto rē nō integra. C. qđ lic. ab emp. d. l. t. q. .
C̄ Tertio quia isti hoc non agebant: immo volebāt cōtractū emptionis
et venditionis existere sua firmitate: et patet ex verbis emptionis seu
confessionis. P̄actē ergo ex p̄dictis t̄ qđ nōc pensionis nō valebat illa
solutionē: cum de re p̄pria quis pensionē soluere nō potest: ut. l. qui rem
propria vnde etiā p̄sumptio qđ nulla fraus vſurari interuenierit: hic
tamen qui soluit indebitū potest illud compensare in vero debito soluē-
do. l. etiam. ff. de compensa. de fi. in str. c. cum iōannes. facit. l. cuius per
errore. ff. de reg. iur. t. c. fi. de solu. cum ibi not. P̄notā qđ etiam crālio
capite poterit ipse venditor illos. xlviij. florenos in verū pretiū cōputas-
re: qđ si diligenter oia gesta ponderentur: hec pensio fuit constituta in
fraude: et sic est vſura pro dilatata solutionē illos centū florenos de
quibus. s. seu cōfiguratis cōtractū. Si enim in cōtinēti intēdebat vēde-
re et vendidit et cōnfiteat pretiū recepisse: ad quid oportebat p̄mittere
cōtractū locationis ei non sit p̄sumptio qđ quis vēlēt in cōtinēti a pilo-
ri p̄posito recedēt. l. nō ad ea. ff. de cōdi. t. demō. t. de baptis. maiores.
Et ex his que in cōtinēti sunt oritur p̄sumptio fraudis. in. cōfessiō. cum ibi no. de elec. et que in cōtinēti sunt vēdēti sibi esse. l. lecta. ff. si cer-
pet. C̄ Sc̄o presumitur fraus ex eo qđ prius fuit venditor cōfessus re-
cepisse pretiū nō spe future numeracionis: immo renūtia erat cōceptioni
nō numerate pecuniae: et tamē postea emporē cōfessus est se debitorē in
centū florenos occasione p̄actū illius domus: et ex his cōtrarietabāt res-
ultat p̄sumptio fraudis. in. c. vt nostra p̄sumptio. vt eccl. bñsi. C̄ Ter-
tio oris p̄sumptio ratione p̄sumptionis solutionis fidei pro pensione
cōtra naturā illius cōtractū venditionis qui p̄cesserat. ad hoc qđ legit̄ et
no. in casu ex illo pacto a p̄posito vt si in tps octo annorum solueret aliquid
partē dictorū centū flore. deberet fieri diminutio pensionis pro rata.
Si enim dūtum domus nō est transmissum in emporē et allegat vendi-
tor ad quid fieret illa diminutio porro: cum ad hunc dūtum esset penes
venditorem. Non enim potest dici qđ pro parte transeat dūtum: sicut pro
parte soluēt pretiū. l. traditionibus. C. de pac. Ergo eo clare conclus-
ditur qđ pro mercede solutionis dictorū centū flore. licet fuit cōstituta
dicta pensio vt sic exonerata parte debiti exonerare debet onus pens-

sionis seu mercedis. Et his em omnibus et tā vberimis cōiecturis et
p̄sumptionibus debet talis dictus iudicari in fraude vſurari cōfensus:
iuxta ea que ponunt̄ et habent̄ in. c. ad nostrā. de emp. et ven. t. c. illo vos.
de pig. Et si dices qđ hic debet p̄sumi et iudicari cum non interve-
nit mutuum sine quo vſura non cōmittit: vt patet ex distinctione vſure.
Et enim lucru ex mutuo tē. et plene no. per Jo. and. in reg. peccatum.
2. de reg. iur. lib. vi. in mercu. facit. c. cōfus. ut r̄dco qđ licet ex for-
ma sui nō appareat dictus vſurarius: tñ. ppter mentē cōbentū debet ius-
dicari vſurarius. Et quo in cōf. dilata solutione pretiū debebat iste ven-
ditor recipere illud lucru fingit in qđ emptor soluit pecunia venditoris.
Et qđ venditor illā sibi inuenerit et pro mercede voluerit illud lucru.
Hec videat extraneum: qđ est casus exp̄clusus in ure in finib⁹ termi-
nis in. c. in ciuitate. t̄ in. c. maniganti. de vſur. t̄ vbi d̄r̄m cōc̄ intellectū
illū venditorē iudicandum vſurari qui vendit r̄ plus q̄ valet: ex
eo qđ solutionem pretiū differt: et sic non est dictus vſurarius ex forma sui
qđ ibi non sit verum mutuum fingit modo predico propter mētes cō-
trahentū. Commitit ergo vſura sine stimulatu verum fuit fictum mō
predico: ita cōfiter nota in iuribus palle. Ex qbus oībus concludo
qđ ex dupli capite p̄t iste emporē obtinere intentionem suā: vel quia
solvet vel vſura qualitercum capiat p̄t deduci in compensationem
pretiū centū florenos. t. d. c. illi vos. cum ibi no. t. c. cum contra. de pig.
de iurie. debito. res. cum si. Et hec sufficiant tē. illi. abb.

Consilium. vi.

1. Onera cōmunitatis incumbunt laicis et non clericis.

2. Gabella et dātia soluuntur de rebus proprijs.

Ihsus super quo petītē fue.

 Runt allegationes. Quidā dñs Frācis canonicus Hass-
stanianus. ex p̄sumptionibus vēdāt vinum: bladū: frumentū:
porcos: et similia: et in cōf. de negotiari: habetq̄ aliqua animalia q̄ mit-
tere vult ad loca pasture cōs. Hassitan. sine aliqua solutione. quā com-
muniter faciunt cives ibi pro reuelandis oneribus cōtaris: nec etiam
in rebus p̄sumptionibus in quibus negotiari d̄r̄ vult subiecti statutis cō-
victatis soluēt gabellas: dātia: pedagia: et similia excusando se dupl̄r.
Primo rōne clericatus. Sc̄o ex quādā pacto into inter ipsam cōta-
tem: maxime t̄ cōp̄m et capitulum Hassitan. ecclie vt licet at epi. t̄ capi-
tulo fine aliqua solutione mittere animalia sua ad pascendū in pascuis
cōtitatis. Contingit nōc dubitari de duobus. Primo nōc dñs Fran-
ciscus debeat soluere pascua in quibus frequenter mittit aīalīa sua pro-
pria ad dicta loca cōtaris s̄m qđ soluēt alij cives tūta formā statu-
ti cōtitatis. Ad primum dicendū qđ si loca pasture esse consueverunt
et sunt enīerūtati sen cōtitatis laicos tūc puto dictū dñm Frācis
posse cogi ad soluēndū s̄m formā statutis t̄ leges cōtitatis si vēlēt anima-
lia sua mittere ad illa loca cōtitatis. Ratio huius est: qđ non d̄r̄ hoc cas-
si cōtitatis legē imponere clericis: nec dicunt̄ collectare clericos: vel das-
tia: seu gabellas ab eis exigere: sed dicunt̄ sumi vendere seu vſum fru-
ctum rerū cōtitatis qđ p̄t sine iniuria cuiusq; Nam in sua re quisq; est
legitimū moderato: et arbitrio. in. l. in re mandata. C. mād. t. c. de his.
de sepul. qđ enim clerici repertari p̄mūgari: vt de rebus eorū noui
soluant gabellas vel dātia: vt in. c. qđ. de cōfus. li. vi. in cle. p̄t. co. ti. et
dicam latius in argūmento subsequenti: non reperimus p̄mūgari vt
possint vī pro se et aīalīis eorū t̄ rebus cōtitatis laicos in cōmunitate potius
contra tūre diuinū in lege habuerunt de terra p̄sumptionis: sed illa
solum ex dispōnē diuinā fuit tradita laicos: clericis autē fuerunt soluēt
reservate decime t̄ quedā alie p̄tinentie: vt habet numeri. xlviij. et not.
in. c. de deci. lib. vi. Si ergo voluntētē rebus cōtitatis laicos debet sol-
uere sicut vēlēt pascere animalia in locis primatis: agit enim cōtitatis
pro rebus suis sicut privatus p̄lūs. ar. in. c. licet. de proba. t. c. conque-
stus. de fo. cōp̄e. et cleris est diuīsus a populo. Nālius est clericus: aliū
populus. d. c. si s̄ia. de sen. exod. lib. vi. t. xlviij. qđ. duo sunt genera. C̄ Itē
video t̄ qđ onera cōtitatis incubunt laicos et non clericis: vt not. in. c. non
minus. t. c. aduersus. de immu. eccl. Cum ergo nolunt sentire onera res
rum cōtitatis laicos: ergo non cōnōda sentire debent non emētērē
sunt illi qui lucra et cōmōda capere volunt et onera subire nōs. C. de cas-
du. tol. l. i. qđ. pro sc̄o. in reg. qui sentit omis. de reg. iur. lib. vi. Et si dices
res qđ clerici tenēt ad ifsa et non ad solutionē gabelle seu dātiorum. re-
sponde t̄ qđ gabelle et dātia soluēt de rebus p̄p̄tis vnde cum persone
sunt exempti. sicut res eorū qđ sequunt condicione p̄sonarū: vt not. in. d.
c. p̄t. de deci. t. c. qđ. co. ti. lib. vi. Non ergo possunt laici p̄sonis non
subjectis et exemptis hoc exigere: sed in casu nostro non soluēt pro re-
bus ipsori clericorū: sed qđ conducunt rem cōtitatis seu emētēt vſum vel
vſum fructū persone priuate cōtitatis merito tenēt soluere sicut si con-
ducerent vel emētēt vſum seu vſum fructū persone priuate. facit. c. i. de in-
tegr. resti. Si vero ista loca pasture fūsēnt ad vſum cōtitatis clericorū
et laicos et si forent cōdīa clericis et laicos: tūc non tēnētē dñs Federis
cōtitatis qđ statuta laicos non tenētē clericis soluere: tūc qđ statuta laicos
non affectū clericos. in. c. bone qđ. xvi. d. t. c. ecclēsia sc̄e Mar-
rie. de confi. tum qđ in rebus cōtitatis nō possent soli laici constituere in
p̄eindicāliorū ius in rebus habentū: quare qđ oīs tangit debet ab
oībus approbari. c. qđ oīs. de regu. iur. lib. vi. t. c. ad hec. de offici. archi.